

Cultura i audiovisual: "Volem crispetes"
 Acollida lingüística: Nova edició de l'acte
 "El català, llengua comuna"
 Empresa i consum: Els productes ecològics
 no incorporen el català

Entrevista a
Jordi Pujol
 Ex-president
 de la Generalitat
 de Catalunya.

La Corbella

PLATA
 FORMA
 PER LA
 LLENGUA

Sumari

03 Editorial

Una cruïlla per als nostres drets lingüístics

04 En portada

Reacció a la sentència del Tribunal Constitucional

05 Cultura i audiovisual

Discriminació del català al cinema / Campanya "Volem crispetes"

11 Acollida lingüística

Sant Jordi, un any més! / El manifest *El català, llengua comuna*, en amazic

14 Empresa i consum

Productes ecològics / El català a la UE / Entrevista a Viviane Centelles

20 Entrevista

Jordi Pujol, ex-president de la Generalitat de Catalunya

26 Participació i voluntariat

Nou programa de parelles lingüístiques específic per a joves

27 Educació i universitats

Avançant amb la campanya "A la universitat en català!"

28 Territori

Accions arreu del territori

32 A més a més

Recull de notícies

34 Opinió

"El català, l'anomalia europea", de Bernat Gasull

A més de l'edició en paper, podeu consultar *La Corbella* en el següent enllaç:
www.plataforma-llengua.cat/la_corbella

La Corbella

La Corbella - Plataforma per la Llengua
info@plataforma-llengua.cat / www.plataforma-llengua.cat
Tel.: 93 321 18 03 / Fax: 93 321 12 71

Seu nacional: Via Laietana, 48 A. Principal 2a. 08003 Barcelona.

Àrea Empresa i consum - Àrea Acollida lingüística: C/ Diputació, 276. Planta baixa. 08009 Barcelona.

Plataforma per la Llengua Maresme: Despatx d'entitats núm. 2. Centre Cultural Calisay. Riera Pare Fita, 31. 08350 Arenys de Mar. Tel. 695 19 59 09

Plataforma per la Llengua País Valencià: C/ Santa Teresa núm. 10. 46001 València - Fundació La Safor - Valldigne. C/ Na Teresa, 2. 46700 Gandia (La Safor). Tel.: 695 19 59 08

Plataforma per la Llengua Tarragonès: Av. Catalunya, 35. 43002 Tarragona. Tel. 654 51 66 88

Plataforma per la Llengua Vallès Occidental: C/ Sant Joan, 20. 08202 Sabadell. Tel.: 654 51 67 03

• Per a aportacions econòmiques: 2100 0681 08 0200234389

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

DL: B-3245-2009

Director: Jordi Manent. Redactor en cap: Francesc Reverté. Consell de redacció: Martí Gasull i Roig i Daniel Mundet. Han col·laborat en aquest número: Pep Abad, Tais Bastida, Marc Biosca, Eulàlia Buch, Viviane Centelles, Laura Camps, Teresa Casals, Carme Forcadell, Bernat Gasull, Eva Guillén, Àlvar Kuehn, Francesc Marco, Gemma Ponsa, Isabel Romano, Albert Torras, Eloi Torrents i Marta Urpí. Fotos: Rafael Arocha, Jordi Bedmar, Lluís Brunet, Josep Canyadell, Martí Gasull i Avellan, Carles Riba, Francesc Reverté, Joaquín Rodríguez i Anna Saperas. Disseny: Josep Ramon Canellas. Impressió: Cevagraf S.C.C.L.

Els articles d'opinió i les respostes a les entrevistes publicades a *La Corbella* expressen solament l'opinió dels autors o de les persones entrevistades.

Una cruïlla per als nostres drets lingüístics

Finalment, i després de “només” quatre anys de debats i episodis esperpèntics, ha arribat la sentència del Tribunal Constitucional. La sentència retalla l'Estatut d'Autonomia votat en referèndum pel poble català en un acte legítim de democràcia. L'escenari que ara s'obre és nou, diferent, i caldrà analitzar els passos estratègics a realitzar per avançar cap a un tracte igualitari pel que fa als nostres drets lingüístics.

La sentència té dues parts; una declara un bon nombre d'articles directament nuls per “inconstitucionals”. La segona part fa una lectura reinterpretativa d'encara més articles. Totes dues afecten molt greument els articles de l'Estatut relatius a la llengua catalana. De manera més clara i directa s'anul·la la facultat de les administracions públiques i dels mitjans de comunicació públics de Catalunya d'utilitzar la llengua catalana de forma preferent.

La reinterpretació de molts articles, que no coneixem en detall en el moment d'escriure aquest editorial, pot ser la llavor d'una forta regressió de la nostra llengua comuna, el català, que des de la democràcia és la d'ús habitual a les administracions públiques de Catalunya. Serà un cas únic a Europa que l'administració pública no pugui utilitzar de forma principal la seva pròpia llengua per adreçar-se als ciutadans als quals serveix. Actualment ja hi ha més de 500 disposicions legals que imposen l'ús del castellà o prohibeixen el català. Ara, vist

l'abast de la sentència, també podem témer –i és una temença amb fonament– una vulneració important dels nostres drets lingüístics en la part interpretativa pel que fa a l'educació, el consum i l'acollida dels nouvinguts, que també poden veure els seus drets retallats.

Amb aquesta sentència es consolida la discriminació legal dels ciutadans de Catalunya pel que fa als seus drets lingüístics. La llengua catalana no pot disposar d'un marc jurídic propi i tanca la via a la igualtat de drets lingüístics a Espanya.

La societat catalana té clar que el català suma, que crea valor afegit per als ciutadans i les empreses, que és un tresor per a la convivència, que és una eina fonamental per a la integració i el progrés personal dels nouvinguts, que és sinònim de qualitat en els serveis i en el consum. Aquesta sentència del Tribunal Constitucional ens demostra, de la manera més eloqüent, que aquesta interpretació de la Constitució espanyola resta: que la igualtat de drets lingüístics per als ciutadans de Catalunya no hi té cabuda. Ara ens trobem en una cruïlla que ha de saber combinar la gestió del dia a dia per fer avançar la llengua catalana i el debat d'un canvi de marc legal de fons que garanteixi els drets lingüístics dels catalans.

*Aquest número de La Corbella i, per tant, també l'editorial, tancà edició el 5 de juliol del 2010, quan encara no se sabia el resultat complet de la sentència del Tribunal Constitucional.

La Plataforma per la Llengua rebutja la sentència perquè és antidemocràtica i no respecta els nostres drets lingüístics

La Plataforma per la Llengua ha rebutjat la sentència del Tribunal Constitucional, que després de quatre anys de debats i episodis esperpèntics ha retallat aquest juny passat l'Estatut d'Autonomia. La sentència demostra un greu dèficit democràtic a Espanya, on l'opinió de deu jutges elegits per criteris partidistes passa per damunt de la voluntat popular expressada lliurement a les urnes. La retallada representa una vulneració al legítim exercici legislatiu dels representants escollits pel poble català i una intromissió a la decisió del poble català que va ratificar a les urnes el text estatutari i va decidir, així, com es volia regir.

La sentència afecta clarament els drets relatius a la llengua. S'anul·la la facultat de les administracions públiques i dels mitjans de comunicació públics de Catalunya d'utilitzar la llengua catalana de forma preferent, circumstància que pot representar una greu regressió de la situació del català, que des de la democràcia, en tant que llengua pròpia de Catalunya, és la d'ús habitual a les administracions. Així mateix, serà un cas únic a Europa que l'administració pública no pugui utilitzar de forma principal la seva llengua pròpia per adreçar-se als ciutadans als quals serveix. És una paradoxa que un estat de la Unió Europea faci aquesta mostra de cinisme i discriminació vers les administracions i els ciutadans catalans.

Les referències interpretatives que afecten l'article 5. *Els drets històrics*, l'article 6.2, *La llengua pròpia i les llengües oficials*, l'article 33.5, *Drets lingüístics davant les administracions públiques i les*

institucions estatals, l'article 34. *Drets lingüístics dels consumidors i usuaris*, l'article 35.1 i 35.2 *Drets lingüístics en l'àmbit de l'ensenyament*, l'article 50.5 *Foment i difusió del català* i l'article 138. *Immigració, poden suposar una restricció en l'ús del català i en els drets lingüístics dels ciutadans*. (En el moment d'escriure aquestes ratlles no es coneix encara la sentència completa).

La sentència confirma que la llengua catalana no pot disposar d'un marc jurídic propi i tanca la via a la igualtat de drets lingüístics a Espanya. A partir d'ara, per garantir aquests drets cal plantejar un canvi de marc legal de fons -mitjançant una reforma de la Constitució espanyola o per la creació d'un nou Estat català dins de la UE- que parteixi dels ciutadans de Catalunya i que respecti el seu dret de decidir sobre un eix tan central per a la vertebració social i cultural d'un país com és la llengua.

La Plataforma per la Llengua exigeix respecte i un tracte igualitari per a la llengua comuna dels catalans i catalanes, com passa amb totes les llengües de la UE comparables a la nostra. No hi ha cap llengua a la Unió amb tants parlants com el català o que representi un percentatge tan alt de parlants de l'estat on es parla que no sigui plenament oficial a l'estat (en aquest cas Espanya) en igualtat de condicions amb l'altra llengua oficial (en aquest cas el castellà).

La Plataforma per la Llengua demana al Govern i al Parlament que no acatin la sentència i que continuïn aplicant l'Estatut amb tota normalitat, com s'ha fet fins ara.

Cultura i audiovisual

Cinema en català: missió possible?

Sembla que per primera vegada el Parlament de Catalunya ha aprovat una llei que pot posar fi a la marginació de la llengua catalana en l'àmbit del cinema i permetre així l'inici d'una nova etapa de normalitat del català al cinema (hi ha l'antecedent, però, del "decret Pujals" el 1998).

Hem de recordar que l'origen concret de la discriminació del català al cinema deriva de l'Ordre del 23 d'abril del 1941 -malaurat dia aquell Sant Jordi del franquisme més obscur- que prohibia literalment la projecció cinematogràfica en cap altre idioma que no fos *el español*. Aquesta prohibició (heretada d'una del 1930 del règim de Mussolini) en el nostre cas formava part d'una estratègia efectiva de repressió cultural i lingüística. La discriminació legal del català al cinema va durar fins a la mort del dictador, però a efectes pràctics ja s'havien posat les bases per mantenir una situació de discriminació que encara avui continua fins als nostres dies, on amb sort podem comptar amb un 3% de pel·lícules en català.

Des de la Plataforma per la Llengua sempre hem demanat que les pel·lícules que s'estrenin amb més d'una còpia siguin distribuïdes també en versió catalana, és a dir, el que en diríem quotes de distribució; i també que la meitat dels films projectats a les sales siguin en versió catalana, és a dir, quotes d'exhibició.

La Llei del cinema que ara s'ha aprovat fa passos interessants. Per exemple, fixa l'obligatorietat del 50% de projeccions en llengua catalana. És un pas important, ho hem de reconèixer, i caldrà veure si

Josep Maria López i Llaví
Membre de l'Executiva de la Plataforma per la Llengua

és suficient. Amb la Llei no hi ha cap motiu perquè hagi de disminuir l'oferta de pel·lícules. Ni amb el sistema de projecció digital (amb el simple canvi de pista de so) ni amb l'analògic (procedint al canvi de la bobina) de cap manera no cal destinar una sala a la versió catalana i una a la castellana. En el cas de les sales que projectin en V.O. subtitulada, amb la doble subtitulació no cal ni l'alternança. En un cas i altre, però, per sentir o veure el film en català cal que la versió catalana existeixi, que hagi estat feta. El sistema digital simplifica la feina i els costos, però no garanteix la desaparició del greuge lingüístic. És per això que des de la Plataforma per la Llengua, conscients de la importància i la transcendència del moment, hem incidit amb tots els mitjans al nostre abast per fer prendre consciència de l'excepcionalitat internacional de la nostra discriminació en el cinema. Alhora, hem demanat que en la nova Llei no hi haguessin ni renunciés ni redactats ambigus que deixessin la porta oberta a mantenir la situació discriminatòria actual. Ja comença a ser hora que els espectadors i espectadores de Catalunya exigim de fet i de dret, també en aquest camp, el respecte a la nostra llibertat, el nostre dret a escollir i el dret a veure el cinema, subtitulat o doblat, en la nostra llengua. El cinema en català ha de deixar de ser un objectiu impossible per passar a ser en els propers anys un objectiu possible i assolit.

Més informació a:
www.plataforma-llengua.cat/articles/interior/1010

Cultura i audiovisual

Experts internacionals debaten sobre la llengua al cinema

La Plataforma per la Llengua i la Fundació Vincle van convidar a tres representants governamentals, o d'organismes vinculats al seus governs, del Quebec, Estònia i Finlàndia per a participar a la conferència “Llengües i drets al cinema.

L' excepció del català en el context internacional”.

L'acte, que va tenir lloc al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona l'11 de maig passat, pretenia remarcar els resultats de l'estudi comparatiu presentat el gener passat per la Plataforma per la Llengua, que deixaven clar la necessitat d'una regulació lingüística de la llengua catalana en l'àmbit del cinema.

Les ponents convidades a la conferència varen ser la Sra. Kati Nuora, assistent de direcció de la Fundació Finesa del Cinema (organisme autònom dependent del Ministeri d'Educació de Finlàndia); la Sra. Marge Liiske, directora gerent de la Fundació Estoniana del Cinema (un organisme autònom que opera sota els auspicis del Ministeri de Cultura d'Estònia); i la Sra. Guylaine Chénier, presidenta de la Comissió del doblatge de la Societat del Desenvolupament de les Empreses Culturals (SODEC) del Govern del Quebec. L'acte també va comptar amb les intervencions del Sr. Josep Maria López i Llaví, en representació de la Plataforma per la Llengua, i del Sr. Miquel Strubell, com a representant de la Fundació Vincle.

La conferència va servir per confirmar com en situacions comparables a la catalana, i en contextos democràtics, els espectadors tenen el

ple accés al cinema –ja sigui doblat o subtitulat– en les seves llengües oficials. I es dona el cas que al Quebec la majoria de les pel·lícules es doblen en francès quebequès (i no són útils per a França), ja que hi ha una llei que obliga a doblar-les en el mateix país per poder-les exhibir.

FOTOS: FRANCESC REVERTÉ I JOAQUÍN RODRÍGUEZ.

Gemma Ponsa
Àrea de Cultura i audiovisual

Durant el matí, i prèviament a la conferència, representants de la Plataforma per la Llengua van acompanyar les ponents en una visita al Parlament de Catalunya per a participar en una sessió de treball amb la Comissió de política cultural. Més tard, el conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras, i el secretari de Política lingüística, Bernat Joan, van poder reunir-se amb les ponents convidades i representants de les entitats organitzadores de la conferència en una recepció oficial promoguda pel govern català.

Ambdues entitats valorem molt positivament l'organització d'aquestes activitats, tant pel que fa a la conscienciació de la societat catalana sobre la necessitat d'aprovar els aspectes lingüístics de la Llei del cinema com per l'establiment de contactes internacionals per part nostre amb països que tenen mercats comparables.

Un estudi que demostra la discriminació excepcional del català al cinema

Després de l'aprovació del Projecte de Llei del cinema per part del Consell de Govern el passat 12 de gener, la Plataforma per la Llengua va aportar més arguments a favor de la reglamentació lingüística en aquest àmbit a través de l'estudi que va presentar tres dies més tard al CCCB de Barcelona. *L'Estudi sobre les pràctiques i legislacions entorn de la llengua al cinema en diversos països europeus, Quebec i Catalunya fa una anàlisi comparativa entre la situació del català al cinema amb la d'altres països i territoris comparables. Aquesta recerca posa en evidència la discriminació excepcional pel que fa a l'accés al cinema en català, ja que demostra que no passa enlloc d'Europa ni d'Amèrica del Nord que una llengua oficial de 9 milions d'espectadors potencials no sigui la llengua del doblatge o el subtítulat de l'oferta majoritària de les pel·lícules al cinema.*

L'estudi també fa un repàs històric en el qual s'explica com els 40 anys de prohibició del català al cinema i la manca d'una regulació en aquest camp han conduït a la situació actual, amb unes inèrcies hereves de la dictadura franquista. A més, conclou que en molts països existeixen legislacions que obliguen les empreses cinematogràfiques a l'ús de les llengües pròpies en la traducció de pel·lícules exhibides en el territori on són llengües oficials. Basant-se en aquestes dades, doncs, la Plataforma per la Llengua assegura que la nova Llei no establirà cap precedent, sinó que és habitual legislar o fer polítiques que assegurin l'ús de les llengües oficials en situacions comparables al cas català. L'entitat manifesta que si alguna cosa és sorprenent sobre aquesta Llei és que s'ha elaborat amb més de 10 anys de retard, tenint en compte el que preveia la Llei de política lingüística del 1998.

Per als qui estigueu interessats a conèixer més detalls de l'estudi, podeu consultar-lo en pdf al nostre web www.plataforma-llengua.cat/estudis/interior/59

Cultura i audiovisual

A Sabadell, volem cinema en català!

El dilluns 1 de febrer del 2010 més de dues-centes persones es van concentrar davant del cinema Imperial de Sabadell per protestar contra la vaga dels empresaris del sector i en suport de la futura Llei del cinema, que ja s'ha aprovat al Parlament de Catalunya. Tot i que feia força fred, la concentració va durar estona. Van aparèixer cartells i adhesius per demanar cinema en català a les parets i als vidres de les sales i també a les cartelleres que ho anunciaven. La majoria dels presents van mostrar la seva indignació per aquesta vaga que consideren injusta i que respon a criteris polítics, ja que mai no s'ha comprovat l'afirmació dels empresaris, en el sentit que el cinema en català no és rendible. Ans al contrari, els estudis demostren que el cinema en català sí que és rendible. Per primer cop en la història els consumidors i consumidores catalans veurem respectats els nostres drets lingüístics gràcies a una Llei que estableix el 50% de cinema en català amb l'objectiu que la llengua pròpia del

Josep Abad i Sentís i Carme Forcadell
Plataforma per la Llengua Vallès Occidental

país pugui ser present també a les sales de cinema. En cap altre país occidental els empresaris s'han negat a doblar les pel·lícules en la llengua pròpia reconeguda legalment. Aquestes són actituds que responen a una època que crèiem superada. Al final de l'acte, les entitats convocants van donar les gràcies als assistents, i no descarten fer futures

accions si els cinemes de Sabadell continuen fent vaga en contra de la Llei i es neguen a respectar els drets lingüístics dels consumidors catalans.

el punt d'informació dels Països Catalans
la comunitat catalana més gran a la xarxa

www.racocatala.cat

el digital del sobiranisme català

directe!cat

www.directe.cat

Accions arreu del territori per defensar la presència del català al cinema

El darrer cap de setmana de gener, la Plataforma per la Llengua va dur a terme diverses accions arreu del territori per promoure el cinema en català. La Plataforma per la Llengua Tarragonès va fer diverses accions de resposta al tancament de sales del Gremi d'Empresaris de Cinema de Catalunya als cinemes de Vila-Seca i Les Gavarres, de

Tarragona. S'hi van desplegar diverses pancartes de grans dimensions amb els lemes "Volem cinema en català" o "97% castellà, 3% català: això és igualtat?", i es van repartir centenars d'adhesius, cartells i postals. Ambdós cinemes -el de Vila-Seca i Les Gavarres-, juntament amb altres sales de la demarcació de Tarragona, es van sumar a la vaga en contra de la nova Llei del cinema.

Per la seva banda, les diferents delegacions territorials de l'entitat al Maresme, Vallès Oriental, Vallès Occidental i Tarragonès van repartir material de sensibilització sobre la discriminació del català al cinema i van demanar als ciutadans que enviessin una queixa al gremi a través del formulari electrònic habilitat al web de la Plataforma per la Llengua.

FOTOS: LLUIS BRUNET.

- \\ \\ \\ **Gairebé 11.000 queixes a favor del cinema en català.** Primer va ser el tancament de cinemes contra el Projecte de Llei del cinema de Catalunya. Uns mesos després, un spot demagògic que s'ha començat a emetre en unes 70 sales del país. Aquesta campanya activa contra el cinema en català que manté el Gremi d'Empresaris de Cinema de Catalunya des de fa mesos, ha originat una resposta espontània d'usuaris i cinèfils, els quals han promogut concentracions i accions diverses als cinemes agremiats. La Plataforma per la Llengua ha estat una de les entitats més actives en aquest sentit, i ha activat un web que permet als internautes queixar-se directament al gremi a partir d'un model de carta proposat per l'entitat. Des del primer moment d'endegar l'acció, la resposta va ser massiva: més de 8.000 persones van utilitzar el formulari per queixar-se al gremi en tan sols 15 dies, i el còmput global de la campanya s'acosta a les 11.000 queixes.

\\ Encara pots participar i queixar-te a:
www.plataforma-llengua.cat/queixacinema

Cultura i audiovisual

Volem crispetes!

Àrea de Cultura i audiovisual

Una de les imatges més representatives associades al cinema, les crispetes, han fet sentir el seu espetec i la seva olor característica aquest darrer mes de juny. La Plataforma per la Llengua ha endegat una campanya que, sota el lema “**Volem crispetes**”, posa en evidència la discriminació que pateix el català al cinema si la comparem amb llengües similars (vegeu la plana 6 de la revista), i reclama una regulació del sector.

Per tal de sensibilitzar sobre la necessitat de posar fi a aquesta insòlita desigualtat, la Plataforma per la Llengua ha llançat, en col·laboració amb l'agència de publicitat Alcía, aquesta campanya que pretén introduir en la ciutadania i de manera simpàtica i visual el debat sobre la situació del català al cinema. Com? Utilitzant una imatge fàcilment identificable amb el cinema, com són les crispetes, i un missatge que remet a una qüestió de drets i que obre la reflexió següent: com és que mentre a qualsevol cinema podem demanar crispetes o *pedir palomitas* o podem beure un refresc o *tomar un refresco*, no passa el mateix amb les pel·lícules que veiem projectades? És a dir: com és que no hi ha una igualtat real de drets en el cinema?

I és que la presència de cinema en català a les nostres pantalles és més que escassa, i no arriba a un 3% de mitjana, i això malgrat que totes les xifres demostren que el català és rendible en molts mitjans, també en el del cinema, tot i les precàries condicions

d'ubicació, horaris i manca de publicitat de les sessions en català.

La campanya s'ha difós a través del web www.volemcrispetes.cat i també en xarxes socials com Facebook, Twitter o Youtube. La iniciativa va culminar amb una acció a la plaça Vila de Madrid de Barcelona durant la qual es van repartir gratuïtament unes 3.000 paperines plenes de crispetes.

La conclusió de la campanya és que la indústria del cinema no ens deixa escollir. Per això cal una llei que garanteixi el cinema en català i asseguri la distribució d'almenys el 50% de les còpies de totes les pel·lícules també en aquesta llengua, a totes les sales, a totes les poblacions i en igualtat de condicions. Volem menjar crispetes, no només *palomitas*. Volem cinema en català.

Acollida lingüística

Ja es pot llegir el manifest *El català, llengua comuna* amb amazic

Eulàlia Buch
Àrea d'Acollida lingüística

Enguany s'ha presentat la nova versió bilingüe del manifest *El català, llengua comuna – Takatalaniyt, tutlayt ax ismann* en català i en amazic. Els 3.000 exemplars d'aquesta edició que s'han editat es repartiran entre les comunitats d'amazics que conviuen actualment a casa nostra, moltes de les quals s'agrupen a les associacions que formen part de la Casa Amaziga, que han donat suport a l'elaboració del material.

La llengua amaziga és molt parlada a casa nostra: s'estima que el 80% de la gent de procedència marroquina (prop de 210.000) i algeriana (prop de 8.000) que viu a Catalunya és amaziga. És així que l'amazic és la tercera llengua de Catalunya, amb més de 175.000 parlants, darrere solament del català i de l'espanyol.

La traducció ha anat a càrrec d'Aziz Baha, membre de Cornellà sense Fronteres, i ha comptat amb la col·laboració de l'Observatori Català de la Llengua Amaziga (OCLA).

\ Podeu veure la nova versió del manifest a: www.plataforma-llengua.cat/estudis/interior/68

FOTO: ANNA SAPERAS.

- \\ \\ \\ **Dinamitzem els tallers de la campanya "Encomana el català", organitzats per la Secretaria de Política Lingüística.** Un total de quaranta tallers de la campanya "Encomana el català" s'han realitzat arreu del territori de Catalunya. És una iniciativa impulsada i organitzada per la Secretaria de Política Lingüística, que ha seleccionat la Plataforma per la Llengua per dur a terme la dinamització i impartició dels tallers. La Secretaria de Política Lingüística posa en marxa aquesta campanya amb l'objectiu de fomentar l'ús social i públic del català. Principalment vol fer reflexionar sobre l'hàbit que existeix entre les persones que parlen català de canviar de llengua davant d'una persona que no el parla però que l'entén, i adquirir recursos per afrontar aquestes situacions.

\ Per a més informació sobre la prestació de serveis, vegeu: www.plataforma-llengua.cat/serveis/formacio

Acollida lingüística

“El català, llengua comuna”, per Sant Jordi, un any més!

Marc Biosca
Àrea d'Accollida lingüística

Un any més –i ja en són sis– la diada de Sant Jordi va acollir l'acte “**El català, llengua comuna**”.

Seguint amb el mateix plantejament que el primer dia, l'hem organitzat, conjuntament, la Plataforma per la Llengua i vint-i-dues entitats de nouvinguts. I, un cop més, ha comptat amb una encoratjadora assistència de públic de totes les edats.

Per aquells que us vau apropar a la plaça Universitat de Barcelona el dia vint-i-tres, ja vau constatar que l'acte segueix la mateixa tònica que els darrers anys: l'emplaçament deixa un espai privilegiat per a les entitats, i la música, a la tarda, regeix el pols de la celebració. Cal apuntar que enguany hi hem introduït un canvi força notable: la proposta del matí, que sempre hem dirigit de cara als més menuts, l'hem traslladat a una escola. Enguany, els diferents tallers que sempre graviten al voltant de la llengua, els hem dut a l'escola Ferran Sunyer de Barcelona, un centre que, com molts del país, té una quantitat elevada d'alumnat d'origen nouvingut. L'èxit de la proposta –a ulls de les entitats organitzadores i de la pròpia escola– ens referma en aquesta nova aposta i, molt probablement, d'ara endavant, les activitats dels matins seran itinerants en diferents centres escolars.

Com s'ha dit, la música també va tenir el seu espai de protagonisme. Un protagonisme que sempre va de bracet amb la mateixa filosofia de l'acte, això és, teixint complicitats entre músics d'origen català i d'altres d'origen nouvingut. Com bé sabeu, l'any passat vam encetar aquesta via de treball, el resultat de la qual va ser l'edició del disc *Detotarrel*.

Aquest any, els concerts seguien aquesta tònica: així, al grup Macedònia el va acompanyar el cor de Voces y musica para la integraci3n, i van compartir dues cançons. També Rumba Amazigha –que va actuar després que algun dels seus membres ens llegís part del manifest *El català, llengua comuna*, enguany editat en una versió bilingüe català-amazic– va amenitzar els balls de Tinkuna. Les següents actuacions que estaven programades (una nova edició del *Detotarrel* i un concert dels Pirat's Sound Sistema amb un reguitzell de col·laboradors d'origen nouvingut) havien de cloure l'acte, però els pitjors auguris de l'oratge –en forma de pluja– ho van impedir.

Per tot plegat, valorem molt positivament el fet que l'acte "El català, llengua comuna" esdevingui cada any una proposta més sòlida. Més sòlida perquè és expressió de la feina que fem durant tot l'any les entitats organitzadores; perquè aposta per incorporar els patrimonis lingüístics dels catalans d'origen nouvingut traduint el manifest en les seves llengües de partida i la catalana, la d'arribada; i perquè ha trobat en la música un espai amable on materialitzar aquesta feina i treball d'imbricació conjunta a través de la nostra llengua comuna: la catalana.

Per a més informació:
www.plataforma-llengua.cat/santjordi2010

Incompliment massiu de la Llei de política lingüística en els productes ecològics catalans

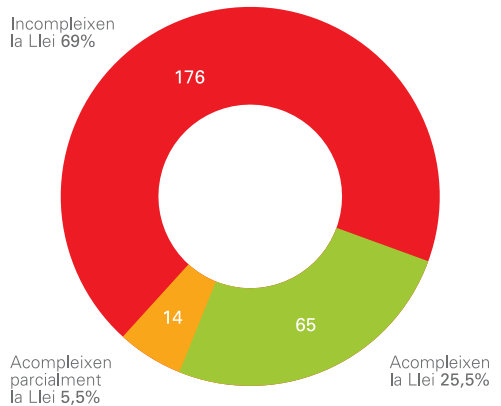
La Plataforma per la Llengua va presentar el març passat un nou estudi sobre l'etiquetatge dels productes ecològics amb segell del Consell Català de la Producció Agrària Ecològica (CCPAE), que han d'estar totalment etiquetats, almenys, en llengua catalana, tal com estableix la Llei de política lingüística en l'article 34.2 del capítol V. Els resultats són concloents: tan sols el 25,5% dels 255 productes analitzats compleixen amb la legislació vigent. Per tant, estem davant d'un incompliment massiu de la normativa, atès que la no inclusió del català en l'etiquetatge d'aquests productes vulnera la legalitat vigent.

Tot i així, el CCPAE, a data de maig del 2010, no ha fet cas de les peticions de la Plataforma per la Llengua per concertar una reunió i resoldre les irregularitats detectades. A més, quan les empreses pregunten per la normativa lingüística, el CCPAE els desinforma, ja que els diu que no han d'etiquetar aquests productes, com a mínim, en llengua catalana. Aquesta situació afecta a la credibilitat d'aquest organisme, ja que si no és capaç de fer complir la normativa legal en l'etiquetatge dels productes que certifica, ¿qui ens garanteix que els productes ecològics certificats compleixen els criteris

de l'agricultura ecològica? Els mateixos que incompleixen la legalitat vigent en matèria lingüística de forma deliberada?

Des de la Plataforma per la Llengua continuarem treballant perquè els fabricants de productes ecològics amb segell CCPAE siguin coherents amb la filosofia de respecte

Figura 1: Acompliment de la Llei de política lingüística en els productes ecològics catalans analitzats

Font: Elaboració pròpia

Eloi Torrents
Àrea d'Empresa i consum

a la diversitat que diuen professor, i compleixin amb la legalitat vigent, els drets lingüístics dels consumidors i la responsabilitat social corporativa etiquetant tots els productes que gaudeixen d'aquest segell, almenys, en llengua catalana. I, sobretot, per aconseguir que la mateixa Administració faci complir una llei aprovada fa més de dotze anys i que va ser aprovada per majoria absoluta al Parlament de Catalunya. Per això hem donat a conèixer les irregularitats detectades a la Secretaria de Política Lingüística, al Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural i als partits polítics. L'objectiu és garantir que els consumidors puguin comprar productes ecològics que són respectuosos amb la diversitat biològica i lingüística i etiquetats segons la normativa legal vigent.

Vegeu l'estudi a:
[www.plataforma-llengua.cat/
estudis/interior/65](http://www.plataforma-llengua.cat/estudis/interior/65)

La Plataforma per la Llengua participa en la Fira Mercat De Tot Cat

El passat 4, 5 i 6 de juny la Plataforma per la Llengua i l'ADEC van col·laborar en la Fira Mercat De Tot Cat, inaugurada a Girona. L'acte que obria la Fira Mercat va ser el Compromís de Girona, en el qual la Plataforma per la Llengua i l'ADEC van voler donar un impuls a la campanya "A taula, en català", que té per objectiu impulsar l'ús del català en l'etiquetatge. En l'acte hi assistiren càrrecs electes i representants de més de 200 entitats i institucions que van ratificar públicament la seva adhesió a la campanya.

La Plataforma per la Llengua, conjuntament amb Consum Català, va ser-hi present amb un estand en què s'explicaven les diverses campanyes realitzades en el sector empresarial i hi va exposar els diversos materials i publicacions editades. La Plataforma per la Llengua també va participar a la taula rodona "La llengua en la responsabilitat social de les empreses".

Marta Urpí
Campanya "A taula, en català"

El català és la llengua més desprotegida de la UE en relació amb el nombre de parlants

Bernat Gasull
Àrea d'Empresa i consum

El 17 de febrer d'enguany la Plataforma per la Llengua va presentar tres informes complementaris que comparen el reconeixement legal que té el català a l'Estat espanyol amb la situació que experimenten altres llengües amb un nombre similar de parlants en el context europeu i en d'altres països plurilingües. Aquests informes fan referència a la presència de les llengües pròpies en webs oficials de països multilingües (comparació dels casos espanyol, suís, finès, belga i canadenc), l'anàlisi del tractament oficial de les llengües en els països de la Unió Europea

i de l'espai Schengen i una llista de 500 disposicions impositives del castellà a casa nostra. És a dir, 500 exemples de normatives, reglaments i disposicions vigents que obliguen o estableixen de manera impositiva el castellà en les activitats i relacions de l'administració amb els ciutadans i empreses del domini lingüístic català dins de l'Estat espanyol (a data de desembre del 2009). En tots els casos el català rep un tractament excepcional que el situa clarament en desavantatge amb la consideració legal que tenen la resta de les llengües comparables. Això permet afirmar amb tota

Hi ha lleis que imposen el castellà a Catalunya, al País Valencià, a les Illes Balears i a la Franja?

Sí, i n'hi ha moltes. A tall d'exemple, la Plataforma per la Llengua n'ha recollides 500 de significatives, que són vigents i que imposen el castellà en aquests territoris. Si hi afegíssim les convocatòries, tractats internacionals, convenis periòdics amb sectors concrets, etc. probablement arribarien al miler. D'aquestes 500, s'han seleccionat 192 normatives estatals que obliguen el castellà en l'etiquetatge de productes a Catalunya. En el cas de la Franja, Illes Balears o País Valencià cal afegir-hi altres lleis autonòmiques impositives del castellà en l'etiquetatge, no incloses en aquestes 192. A tot això també cal afegir les legislacions, que sense fer-ne un esment directe, són interpretades en el sentit impositiu, tot emparant-se en el caràcter excepcional de la llengua castellana com a única llengua oficial de l'Estat.

Per contra, les lleis i decrets que fan un tracte de favor del català en relació amb el castellà no arriben, en el cas més favorable de Catalunya, a la desena. I al País Valencià i a les Illes Balears es poden comptar amb els dits d'una mà.

Per a més informació consulteu:
www.plataforma-llengua.cat/estudis/interior/60
www.plataforma-llengua.cat/estudis/interior/67

rotunditat que no hi ha ni dins de la Unió Europea ni dins de l'espai Schengen una llengua pròpia amb tants parlants i tan desprotegida. Pel que fa als llocs webs oficials, el català és l'única llengua d'entre les analitzades i amb un nombre similar de parlants que és marginada en els webs institucionals de la Casa Reial, el govern de l'estat, el parlament, l'exèrcit o el Tribunal Constitucional, entre d'altres. També és l'única llengua que té més de 5 milions de parlants en un estat de la Unió Europea i de l'espai Schengen que no és plenament oficial de l'estat i que no té igualtat de condicions amb la llengua

més reconeguda. Per part de l'Estat espanyol hi ha com a mínim 195 disposicions que obliguen a fer en castellà l'etiquetatge, les instruccions, les garanties, els manuals d'ús o altres dades dels béns i serveis. Hi ha també 115 exemples de disposicions que obliguen a fer en castellà documents de tota mena. Igualment, s'han seleccionat 76 disposicions que estableixen de manera obligatòria el castellà en carnets, targetes, documents oficials identificatius, llicències o títols oficials personals.

Vegeu els informes a:
www.plataforma-llengua.cat/estudis

Menys d'un 3% dels catàlegs i fulletons de viatges són en català

En col·laboració amb Consum Català, la Plataforma per la Llengua ha elaborat l'informe *Els catàlegs a les agències de viatge*, un estudi que ha recollit més de 140 catàlegs de les vuit empreses més representatives a Catalunya: El Corte Inglés, Halcón, Marsans, Iberia, Barceló, RACC, Zafiro i Tejedor.

Les conclusions de l'estudi no són bones: menys d'un 3% dels catàlegs i fulletons recollits són en català. Així, quasi totes les agències incompleixen totalment o parcial la Llei de política lingüística pel que fa als documents d'oferta de serveis, que han d'ésser redactats almenys en català.

Albert Torras
Àrea d'Empresa i consum

La Plataforma per la Llengua i Consum Català han tramès l'informe a aquestes empreses amb la intenció d'advertir-los d'aquesta il·legalitat i demanar-los que ofereixin catàlegs en català als clients i que, en cas de dependre de *tour-operadors* externs, els exigeixin la seva edició en la nostra llengua.

Empresa i consum

Durex té la intenció d'incloure el català en el web i en les instruccions dels preservatius

Tais Bastida
Àrea d'Empresa i consum

La Plataforma per la Llengua i SSL España (fabricant de Durex) s'han reunit per parlar sobre responsabilitat social corporativa i l'ús del català en el tracte amb el consumidor. En aquest sentit, l'empresa s'ha mostrat favorable a introduir el català en els seus llocs web, en les instruccions dels productes i en els suports escrits utilitzats en promocions, campanyes publicitàries i de sensibilització.

Aquest març passat Durex ja va treure al mercat el seu primer producte etiquetat en català, en el marc de la campanya "Amb el futur no te la juguis!", duta a terme en col·laboració amb el Departament

d'Acció Social i Ciutadania i els col·legis de farmacèutics. La voluntat de l'empresa, però, seria la d'incloure també la llengua catalana en les instruccions d'ús de tots els preservatius Durex venuts a casa nostra.

Durex és la tercera marca de preservatius que utilitzen el català: RFSU incorpora el català en les instruccions d'ús del producte distribuït a Catalunya i en el seu web. Unilatex Nature també incorpora el català en els preservatius fabricats per al Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya i que es venen en màquines expenedores.

PELS QUE CUIDEN EL SEU PALADAR. I LA SEVA LLENGUA.

Ara fa 150 anys, Louis Moritz va venir a Barcelona per elaborar la seva cervesa amb el tradicional mètode alsacià. Poc a poc, la Moritz es va convertir en la cervesa de Barcelona, i Louis Moritz es va sentir cada cop més barceloní, més català. Tant, que Moritz va ser la marca pionera en fer publicitat en la llengua de la nostra terra.

La Moritz s'elabora amb les millors maltes extrapàl·lides, aromàtiques flors de llúpul de Saaz i aigua de Font d'Or del Montseny, i recuperant el mètode tradicional alsacià.

A més, recorda-ho: **la Moritz és la cervesa que etiqueta en català!**

www.moritz.cat

Entrevista a Viviane Centelles

Responsable de Producte de Diset S.A.

Entrevista feta per
Jordi Manent

Enguany l'empresa catalana Diset celebra els quaranta anys d'existència. Durant aquest temps, l'aposta pels jocs i les joguines en català ha anat *in crescendo*?

Diset juga en català gràcies a la gamma de joguines que ha anat desenvolupant des de fa 12 anys. L'any 1998 va fer el primer llançament. Hem volgut arribar a totes les llars d'Espanya i hem desenvolupat productes específics en català. Poc a poc hem anat ampliant la nostra oferta convertint-nos en un dels referents a Catalunya en oferta de productes educatius en la nostra llengua.

Quan vau encetar la línia de productes educatius en català i quin balanç en feu pel que fa a les vendes?

El balanç que en fem és molt positiu. Vam començar amb 4 jocs específics, i ara la línia compta amb més de 15 opcions diferents per a nens i nenes que aprenen el català. Des de Diset seguim apostant -tot i que la rendibilitat

d'aquesta línia de jocs en català és inferior a d'altres- pel compromís que assolim com a empresa de jocs educatius que som.

Vosaltres aposteu per l'etiquetatge multilingüe. Quantes llengües incloeu en els vostres productes de comercialització global?

Els nostres productes inclouen 6 idiomes: català, castellà, anglès, francès, italià i portuguès, perquè ens volem assegurar que en un món global com el que tenim avui dia no exclouem a ningú que tingui interès per aprendre la nostra llengua i facilitar-ne l'aprenentatge.

Els consumidors són prou sensibles als jocs i les joguines en català?

En la línia amb el que passa a altres sectors, cada vegada més ens trobem amb un consumidor que demanda més jocs en català i, per tant, l'oferta de la qual disposem va creixent per intentar satisfer aquestes necessitats.

Perfil

Va néixer en un poble costaner de l'Alt Empordà, al Port de la Selva, d'allà on bufa la tramuntana. És llicenciada en Ciències Econòmiques. Actualment treballa a Diset S.A., empresa de joguines establerta a Barcelona ara fa 40 anys. És la cap de Producte en les categories de primera infància i jocs educatius.

Per a més informació:
www.diset.com

Jordi Pujol i Soley

President de la Generalitat de Catalunya (1980-2003)

*Entrevista feta els dies 7 de juny i 6 de juliol.

President: el passat 9 de juny vostè va fer 80 anys. Quin balanç personal fa de la salut de la llengua catalana amb la perspectiva d'aquests 80 anys?

Doncs bo i dolent. Jo, situat a Premià de Dalt, però també situat a molts barris de Barcelona en general, puc dir que es parlava més català abans que no pas ara. A més, es parlava un català sintàcticament millor. La gent deia "ja sóc aquí" i no "ja estic aquí". Els pronoms "en" i "hi" no es perdien. En canvi, hi havia molts castellanismes, alguns dels quals avui s'han depurat. També conservàvem paraules més autèntiques i tradicionalment catalanes. Val a dir que això passa a totes les llengües, i en benefici d'un llenguatge més estàndard. Totes les llengües s'empobreixen.

Però hi ha més aspectes positius. Els anys 40, 50 i 60 gairebé ningú no sabia escriure el català. Ara evidentment hi ha molta gent que sap escriure el català. Per altra banda, en aquella època la densitat lingüística catalana feia que la gent que venia de fora fàcilment es posava a parlar català. Ara no s'hi posen. Costa molt. És indubtable que el fet que ha distorsionat o dificultat més que el català sigui llengua majoritària a Catalunya durant aquests últims anys ha estat la immigració. Ja ho va ser els anys 50, 60 i 70, però això en part s'havia resolt bastant. Ara en tenim una altra, i costa més. Jo diria que per la pressió que ha rebut el català durant aquest temps davant d'una llengua potent, s'ha defensat prou bé. Ara, tenim, poc o molt, diaris, tenim llibres, tenim un ús bastant normal -no tant com caldria- del català a l'administració. Tenim televisió, tenim partits de futbol en català, i és clar, tot això tampoc no existia aleshores. Per tant, pros i contres. Hi ha hagut una acció forta dels governs i de les administracions en general, i del que

Entrevista feta per
Òscar Escuder i Jordi Manent

en podríem dir del catalanisme polític i del catalanisme cultural, que ha estat contrarestat en part pels mitjans de comunicació en castellà, que són molts, i després també pel fet immigratori.

Com veu la salut de la llengua catalana en els altres territoris de parla catalana?

Tot plegat és una mica sorprenent, però en principi s'ha de considerar que la salut és fràgil. Ara bé: al País Valencià, per exemple, hi ha una cosa molt positiva, que és la línia de l'escola en valencià.

Representa un 27% de la població escolar.

En el territori valencià això no havia passat mai. Hi ha pros i contres, però sempre amb molta pressió dels mitjans de comunicació, per la pressió política, administrativa, demogràfica i perquè el castellà és una llengua molt potent que transmet moltes coses.

Ja en l'àmbit polític, quin balanç fa de les polítiques lingüístiques dutes a terme durant els gairebé 24 anys de governs seus? De què està més orgullós?

Del que jo estic més orgullós de tota aquella època és de la immersió lingüística. Fou i és una cosa realment important, la més difícil d'aconseguir i que es va aconseguir, i que ha anat molt bé. Ara encara no sabem del tot com quedarà això amb la recent sentència del Tribunal Constitucional, perquè si bé per una banda sembla que ho respecten, per l'altra sembla que ho volen reinterpretar a la baixa. Això seria molt negatiu.

De TV3 n'està content?

De TV3 n'estic content, de Catalunya Ràdio n'estic content. I de RAC1 també n'estic content. I estic content també que tenim moltes ràdios i televisions locals i

“Si la immersió lingüística quedés suprimida o rebaixada en la sentència del Tribunal Constitucional, s’hauria de considerar un *casus belli*”

FOTOS: JORDI BEDMAR / OFICINA DE JORDI PUJOL

Perfil

Jordi Pujol i Soley (Barcelona, 1930). És llicenciat en medicina. És casat i té 7 fills. Des de ben jove actuà a la resistència contra el règim del general Franco a través d'entitats catòliques, polítiques o culturals. Fou un dels fundadors de Banca Catalana i també de la Gran Enciclopèdia Catalana. El 1974 fou el fundador principal de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC). Entre 1977 i 1980 fou diputat a les Corts espanyoles. Ha estat president de la Generalitat de Catalunya entre 1980 i el 2003. Ha publicat força llibres on teoritzava sobre el país. Des del 2004 presideix la fundació privada Centre d'Estudis Jordi Pujol.

“Del que joestic més orgullós de tota aquella època és de la immersió lingüística. Fou i és una cosa realment important, la més difícil d'aconseguir i que es va aconseguir, i que ha anat molt bé”

comarcals en català o bàsicament en català. També ha estat i és molt important la Generalitat com a administració. Hi ha administracions que encara avui no han establert que la seva llengua habitual és el català. La Generalitat sí que ho ha establert, això. I també les aules d'acollida, una política que nosaltres vam començar, i que s'ha estimulat més ara i que va bé. I després tota l'acció sobre la immigració des d'un punt de vista lingüístic. Però les administracions soles no tindrem èxit amb la defensa del català. La gent també hi ha de col·laborar.

Tanmateix, hi ha veus que afirmen que les polítiques lingüístiques adoptades per CiU durant els anys de govern han estat tímides o insuficients. Ho comparteix?

És possible que es consideressin tímides o insuficients. El que passa és que jo volia, per una banda, assegurar una actitud de resistència del català, de protecció. I de l'altra que de mica en mica anés guanyant terreny, com en l'ensenyament, on el canvi ha estat importantíssim. I allora sempre vaig tenir una altra preocupació, i és que no hi hagués guerra lingüística. I s'ha aconseguit. I hi ha bona convivència. Una altra cosa és la imatge que vulguin donar des de Madrid o alguns anticatalans molt radicals d'aquí. Potser de vegades he estat una mica caut, en això, és veritat. Però no estic descontent del que he fet en aquest terreny.

En l'actualitat, quins considera que són els pilars fonamentals i intocables de la política lingüística a casa nostra?

L'ensenyament n'és un, i naturalment hi inclou l'ensenyament universitari, on en algunes universitats

l'ús del català és baix. L'altre, l'administració, que cal que faci un ús del català de debò. I finalment els mitjans de comunicació, en què la televisió és molt important. Jo crec que s'ha obert una via important.

N'hauríem d'aconseguir algun altre?

Sí, la mentalitat de la gent, que és claudicant. Ho dic amb tota rotunditat: és claudicant. Les llengües es poden matar per llei, però no es poden salvar només per llei. La llei pot ajudar, però després hi ha d'haver la gent, que parli en català amb tothom. Que si en algun cas es veu que no entén el català es passa al castellà, però excepcionalment.

El Tribunal Constitucional ha dictat sentència recentment i ha mutilat alguns aspectes pel que fa a la llengua, com ara el fet que el català sigui la llengua preferent en l'administració i els mitjans de comunicació. Alhora, i tot i que encara no se'n saben prou detalls, la immersió lingüística i altres punts queden pendants de reinterpretació. Què hem de fer els catalans davant d'aquestes retallades en els articles sobre la llengua en l'Estatut de 2006?

Jo crec que si la immersió lingüística quedés suprimida o rebaixada s'hauria de considerar un *casus belli*. I ens hauríem de preguntar què és el que ha passat amb l'estatut de 2006 que fes que perdéssim terreny en un tema tan important com la llengua. Seria molt preocupant. En aquest tema, i amb les característiques demogràfiques de Catalunya, ens juguem que a trenta anys vista el català esdevingui una llengua residual. Pel que fa a la resposta al Tribunal Constitucional demaneu-ho als partits polítics. Hi ha d'haver una resposta política, que com a mínim ha de ser una resposta de rebuig de la sentència

“Les llengües es poden matar per llei, però no es poden salvar només per llei. La llei pot ajudar, però després hi ha d’haver la gent, que parli en català amb tothom”

des del Parlament. Pel que fa a les manifestacions i altres coses ja ho deixo en altres mans... per alguna cosa m'he retirat, oi?

En una conferència a l'Institut d'Estudis Catalans del març de l'any passat, vostè va elogiar la política lingüística del tripartit, sobretot pel que fa a la campanya d'atenció en català de bars i restaurants i també en favor de la Llei del cinema. Tanmateix, hi ha d'altres veus que opinen que la política lingüística dels darrers 6-7 anys ha estat molt fluixa. Creu que la política lingüística del tripartit s'hauria d'apujar un graó més?

És clar, jo sóc anti-tripartit fins a les celles. Però si resulta que el tripartit fa una cosa ben feta en un moment determinat, com ara la Llei del cinema, no perquè sigui el tripartit ens hi hem d'oposar. Crec que la seva política lingüística ha estat fluixa, tot i que amb alguna excepció, com les inspeccions. Jo de vegades havia sigut una mica reacció a segons quines inspeccions, perquè el que no vull és que el poble de Catalunya s'escindeixi. Però ja s'ha vist que les inspeccions de mica en mica es poden fer. Com deia, en general la Llei del cinema està bé. Nosaltres ja ho vam intentar una vegada i no ens en vam sortir. És evident que si ara ells ho intenten el suport de CiU el tindran.

Però es pot repetir la història i tornar a tenir el bloqueig de les *majors*?

Pot repetir-se la història perquè les *majors* són molt potents, però de tota manera aquesta vegada com a mínim el Govern té una cosa a favor si vol tirar endavant això. I és que l'oposició, que som nosaltres, hi està a favor d'una manera activa, plantant cara. I abans no.

Creu que la llengua catalana ha d'anar guanyant terreny per la persuasió, per l'obligació o aplicant alhora tots dos conceptes?

Cal una combinació de tot això, i per començar per la persuasió. I persuasió només pel sentit següent: val la pena saber català. És clar, si ells veuen que nosaltres no defensem una llengua, perquè l'han de defensar ells si no és la seva? I en certes coses hi ha un tema d'obligació. En determinades coses la llengua primera ha de ser el català. Després si es veu que no s'entén es parla el castellà. I també: tota persona té dret a ser atès en català. Hi ha molta gent que sap parlar el català si vol, però no s'hi esforça. Per tant, persuasió però també una certa obligatorietat. Per exemple, per tenir un càrrec en aquest país s'ha de saber català: càrrec polític, administratiu... una altra cosa són els jutges.

Falta esperit de país en el tema de la llengua?

Sí. La llengua no és només un mitjà de comunicació, és un sentit d'identitat i defensar-la és un fet de dignitat. I d'orgull. Això s'ha de ficar en el cap de la gent. Però això no és un decret ni és una llei. És una mentalització i que costa fer.

Quin balanç fa de la integració (lingüística) duta a terme a Catalunya en els darrers 30 anys? La integració dels nouvinguts és un procés lent? ¿És més lenta aquí que en d'altres països amb llengües sense traves polítiques o problemes d'ús?

Sí, el procés d'integració és lent. El balanç de la integració lingüística en els darrers trenta anys jo crec que és insuficient, sobretot insuficient en les immigracions que han vingut en els darrers 10-15 anys. En les anteriors també és insuficient però com a mínim es pot considerar

“El català no és només una eina de transmissió. El català és un senyal bàsic d’identitat d’un país, la definició de la personalitat d’un país. S’ha de fer entendre a la gent que la llengua és capital, és bàsica”

que tota persona d'una certa edat, de seixanta per avall, entén el català, i la majoria de 40 per avall el saben parlar.

Creu que a mesura que el català es vagi normalitzant s'haurà de donar un cert paper del castellà a Catalunya?

Sí, per descomptat. L'hem de respectar però no només perquè és la llengua de la Constitució sinó perquè és la llengua pròpia de molta gent de Catalunya. Quan parlem de problemes de llengua hem de tenir ben present que nosaltres tenim molta gent que és castellanoparlant.

I quin ha de ser el paper de la llengua catalana en aquest món global? A què pot aspirar i a què no?

No pot aspirar a ser una llengua universal, però pot aspirar a ser la llengua de Catalunya, mantenir-se com la llengua de Catalunya. Nosaltres tenim una pressió a sobre molt forta del castellà. I com que no ens rendim ni ho deixem córrer, hem de resistir. Per tant, hem de tenir una actitud de resistència creativa, no pas de resistència d'estar tancats amb nosaltres mateixos. El Barça té presència en el món i només és un equip representatiu d'un país de set milions d'habitants. És un exemple massa suat, però és vàlid. La nostra llengua pot arribar a tenir una certa presència en el món si fa una cosa de qualitat i té prestigi. Farem les coses en català, però aleshores ràpidament hem de mirar que es tradueixin. I això és possible si el producte és bo.

En els darrers anys s'ha avançat força en molts àmbits pel que fa a la llengua catalana, però en canvi hi ha estudis que diuen que en l'ús social (ús parlat al carrer) ens hem estancat. Per què creu que es dona aquest fet? Què es pot fer per capgirar-lo? Creu que la nostra consciència lingüística com a poble encara és feble?

És evident que nosaltres en el carrer avui sentim menys català que no pas fa vint anys. Menys. Una altra cosa és que el català, en termes absoluts, creix. Això també val la pena de dir-ho. En termes absoluts hi ha més gent que parla català ara que fa 50 anys. Mai havia parlat tanta gent en català. El que passa és que percentualment sí que hem reculat i d'una manera important. Total: que haurem de posar-hi molt el coll. Cal que el país tingui il·lusió en la llengua. La llengua ha de fer il·lusió en els del país.

Aquest fet, l'estancament o reculada de l'ús social del català, per què es dona? És per deixadesa dels propis catalanoparlants, és per la immigració?

Home la immigració no hi ajuda molt perquè és una incitació a la comoditat. Però evidentment és una manca de sentit d'identitat i de consciència de país i de sentit d'orgull de país. El català no és només una eina de transmissió. El català és un senyal bàsic d'identitat d'un país, la definició de la personalitat d'un país. S'ha de fer entendre a la gent que la llengua és capital, és bàsica. I la prova que hi ha és que l'atac es concentra molt amb la llengua, al costat del finançament.

Quin futur li augura a la llengua catalana?

Dependrà de nosaltres. Dependrà del govern, dependrà que tinguem bons escriptors, però després dependrà de la defensa que ha de fer el mestre... és molt difícil fer classe de català en una escola en la qual no hi ha cap catalanoparlant ni tampoc gairebé cap català castellanoparlant. Però sense arribar a aquests extrems, és molt més difícil fer escola, fer immersió lingüística, i ensenyar, que no pas parlar en català quan vas a demanar un cafè. O quan parles amb el dependent d'una botiga. ☒

Els teus estalvis poden ajudar a canviar moltes coses, és el nostre compromís

3,50%*

amb l'educació

amb la cultura

amb el cooperativisme

amb la sostenibilitat

Abacus ●●●

Cooperativa

www.abacus.coop

clade GROUP

* Condicions vàlides fins el 31 de juliol de 2010.

A partir d'aquesta data consulteu les noves condicions a www.abacus.coop o al 93 217 81 66.

Participació i voluntariat

La Plataforma per la Llengua engega un programa de parelles lingüístiques específic per a joves

Tais Bastida
Àrea de Participació i voluntariat

Del gener al juliol del 2010 la Plataforma per la Llengua porta a terme un programa de parelles lingüístiques pensat per a un públic jove, entre els 16 i els 30 anys. L'objectiu del projecte és reforçar el voluntariat lingüístic que desenvolupa el

Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL) i altres entitats, entre les quals la mateixa Plataforma, en aquells punts més febles, com són la participació del grup d'edat jove i en especial la participació dels joves entre 16 i 18 anys.

Precisament aquesta franja d'edat es troba entre la finalització de l'escolarització obligatòria i la majoria d'edat necessària per assistir als cursos de català i el programa de voluntariat lingüístic del CPNL.

L'objectiu és fomentar el voluntariat, l'associacionisme i oferir el contacte amb el català als joves nous o no catalanoparlants amb dificultats per practicar-lo.

El programa es fa en col·laboració amb entitats juvenils o que ofereixen servei a joves, especialment joves amb risc d'exclusió social i joves nous, ja que creiem que el coneixement oral del català és un element molt important en la promoció laboral i social.

D'aquesta manera, el servei de parelles lingüístiques juvenils s'ofereix des de punts d'informació juvenils de Barcelona o entitats com la Fundació Bona Voluntat en Acció.

Les parelles estan formades per joves catalanoparlants i joves que volen parlar català però que encara no han fet el pas. El projecte inclou activitats lúdiques i culturals que fomenten valors com el respecte a la diversitat cultural, la igualtat de drets, el compromís cívic i social, etc. En són exemples una visita al Museu d'Història de Catalunya o la participació en activitats del dia de Sant Jordi. L'objectiu és realitzar aquestes activitats conjuntament amb altres organitzacions, com els Minyons

Escoltes i Guies de Catalunya.

La Plataforma per la Llengua està treballant perquè a partir del nou curs el programa pugui reprendre l'activitat d'una forma estable i contínua. Tot i que actualment el programa ja està tancat, les persones o entitats interessades a participar en un futur en el projecte de parelles lingüístiques juvenils poden enviar les seves dades i contactar a vxljoves@plataforma-llengua.cat.

Educació i universitats

Avançant amb la campanya “A la universitat en català!”

Hem acabat la primera fase de la campanya “A la universitat en català!”. Fins ara ens han arribat signades més de 7.000 postals. Ara ens trobem en plena recollida de les postals que tenen les entitats col·laboradores. A més, hem rebut quasi 1.300 adhesions del web, i comptem també amb l'adhesió de més de 40 entitats i amb la implicació de més de 100 persones a títol individual. En la segona fase, que coincidirà amb la finalització de la campanya a començament del proper curs acadèmic, proposem diverses maneres de col·laboració: recollida de postals en cadena; distribució de postals amb sobres que es franquegen a destinació; muntatge d'actes i recollida de signatures mitjançant urnes; organització de xerrades de sensibilització; escrits de cartes als diaris sobre la situació que pateix el català a les universitats catalanes; fent encartaments d'una postal i un sobre amb franqueig a destinació; omplint els formularis de queixes de les sindicatures de greuges de les universitats; o bé fent difusió del web de la campanya www.alauniversitatencatala.cat

Video per reivindicar els drets lingüístics a la universitat.

Un grup de voluntaris de la campanya “A la universitat, en català!” ha elaborat un vídeo per reforçar-ne la difusió a través de la xarxa, en xerrades, exposicions, fires, etc. El vídeo plasma alguns dels punts que es reivindiquen sobre els drets lingüístics, que per ara o bé són nuls o gairebé inexistents. Per exemple, el fet que l'estudiantat de mobilitat i intercanvi conegui el català, disposar de la bibliografia específica en català i tenir més oferta de màsters i postgraus en la nostra llengua. Aquests són 3 dels 10 drets que es reclamen.

Vegeu-lo a:
www.youtube.com/PlataformaxLlengua

Laura Camps
Àrea de participació i voluntariat

Eva Guillén
Àrea d'Educació i universitats

Actes de presentació de la campanya

- Universitat d'Alacant
(delegació d'estudiants i SEPC)
- Universitat Autònoma de Barcelona
(Carles Castellanos)
- Universitat de Barcelona
(Miquel Strubell)
- Universitat de Girona
(Josep M. Terricabras)
- Universitat Jaume I
(SEPC, Associació Cívica Cultural Bronze i Associació Tirant lo Blanc)
- Universitat de Lleida
(Joan Viñas)
- Universitat Politècnica de Catalunya
(Cesk Freixas)
- Universitat Pompeu Fabra
(Miquel Strubell)
- Universitat Rovira i Virgili
(FNEC, SEPC i AJEC)
- Universitat de València
(SEPC i BEA)
- Universitat de Vic
(Josep Nieto)
- Illes Balears: Correllengua
(Joves de Mallorca per la Llengua)
- Catalunya del Nord, a Perpinyà:
Correllengua
(Plataforma per la Llengua)

Les exposicions "Obre't en català!" i "El català? És *chévere!*" recorren diversos espais de Sabadell i del Maresme

La Plataforma per la Llengua i l'Ajuntament de Sabadell van presentar el passat 3 de desembre a l'auditori de la Biblioteca Vapor Badia de Sabadell les exposicions "Obre't en català!" i "El català? És *chévere!*". La iniciativa compta amb el suport de l'Oficina de Nova Ciutadania (Ajuntament de Sabadell) i 24 entitats de nouvinguts de Sabadell. La presentació va anar a càrrec de Montserrat Capdevila, tinenta d'alcalde de l'Ajuntament de Sabadell i presidenta del Consell del Centre de Normalització Lingüística de Sabadell; Olga Jiménez, comissionada

de l'Oficina de Nova Ciutadania de l'Ajuntament de Sabadell; i Carme Forcadell, portaveu de la Plataforma per la Llengua Vallès Occidental. La iniciativa compta amb el suport de 24 entitats de nouvinguts de Sabadell: Comunidad Cultural de la Paz y la comunicació en Sabadell, Associació Cultural Anasiha, Associació Cultural Islàmica Ar-risalah, Associació Ciutadans de Guinea Conakry, A.M.A.S. (Associació Multicultural Activa Solidària), Associació Africana de Sabadell, Associació Malienses residents a Sabadell, Associació Sòcio-cultural Al-tanuir de Catalunya, Associació Catalana d'Estudis Islàmics, Associación de Uruguayos, Asociación del Oriente Boliviano, Associació Peruana-Catalana Los Andes en Sabadell, Asociación Boliviana cultural-deportiva del Vallès, Asociación Hispano Latina del Vallès, Associació WAFAE, Associació de Dones Africanes de Sabadell, Associació Burkina Faso, Associació de Dones Africanes de Catalunya, Associació de Dones Africanes de Torreromeu, Associació Diannah-bah Catalunya-Ajuda i Acció, Associació Senegalesa Residents a Sabadell, Associació per a la defensa del mediambient de Balandou - Apromab, Associació de Nigerians de Sabadell i Associació de Latinoamericanos de Sabadell.

A més de la Biblioteca del Vapor Badia les exposicions han recorregut els centres cívics de Sant Oleguer i Can Rull, i les entitats Club de Natació Sabadell, Unió Excursionista de Sabadell, Casal Independentista Can Capablanca i Drapaires d'Emaús. I està previst que el recorregut s'allargui. Així, es farà una

FOTOS: JOSEP CANYADELL

Josep Abad i Sentís i Carme Forcadell
Plataforma per la Llengua Vallès Occidental

Isabel Romano
Plataforma per la Llengua Maresme

presentació de l'exposició al Centre Cívic de la Creu Alta coincidint amb la festa major del barri.

Per la seva banda, la Plataforma per la Llengua Maresme s'ha centrat, durant l'últim semestre, en la campanya d'acollida lingüística. Ha dut l'exposició "Obre't en català!" a Canet de Mar i a Arenys de Mar. Aquesta exposició va dirigida a la societat d'acollida i pretén fer reflexionar sobre les actituds d'acollida lingüística que tenim cap als nous catalanoparlants. També s'han repartit a les ràdios del Maresme el CD del projecte musical *Detotarrel*, impulsat per la Plataforma per la Llengua, i que inclou cançons en català interpretades per grups catalans i de nouvinguts.

Per a més informació:
www.plataforma-llengua.cat/maresme
www.plataforma-llengua.cat/vallesoccidental

Adhesius específics per a la Franja i per a Eivissa

La Plataforma per la Llengua ha editat una nova planxa d'adhesius, i s'hi han inclòs algunes novetats. S'han imprès dos adhesius per a les entitats de la Franja que contenen els lemes "A ca nostra, la nostra llengua" i "També en la nostra llengua". Alhora, s'ha fet un adhesiu per a l'illa d'Eivissa que té el format de les etiquetes d'embarcament que s'enganxen a les maletes dels aeroports i que diu: "Parla'm, escolta'm, viu... en català!". I s'hi ressalta el topònim "Eivissa", molt castellanitzat en els darrers anys. L'Ateneu Popular d'Eivissa i l'Associació Vuit d'Agost seran les organitzacions encarregades de repartir els adhesius per Eivissa.

En venda a les farmàcies

els primers preservatius comercials
etiquetats en català!

Manifest pel coneixement del valencià a l'administració

Àlvar Kuehn
Plataforma per la Llengua País Valencià

El novembre de l'any passat, quan es complien 25 anys de la Llei d'ús i ensenyament del valencià (LUEV), les entitats signants del manifest "**Sí al valencià**" presentaren a l'opinió pública els seus informes per a diagnosticar el grau de compliment de la Llei i el grau de consecució dels objectius de normalització lingüística que es fixava. La conclusió fou que la llengua pròpia no té l'ús ni la presència que aquesta llei fixa i que tampoc no s'ha desenvolupat perquè així sigui. Per això diverses entitats, entre les quals la Plataforma per la Llengua, han impulsat el manifest i la campanya "Pel coneixement del valencià per a l'accés a un lloc de treball de les administracions públiques".

Durant aquesta primavera, la Plataforma per la Llengua País Valencià ha estat present amb paradetes informatives i xerrades a la Fira del Llibre de València; al Col·legi Gregori Maïans de Bellreguard, convidats per la Regidoria de Cultura; i a la Festa del Llibre del Col·legi públic Evarist Calatayud, al municipi de Montserrat (a la Ribera Alta), convidats per l'Associació Brot de Cultura. També hem fet activitats a les Jornades de normalització lingüística de la Universitat d'Alacant.

Per a més informació:
www.plataforma-llengua.cat/paisvalencia

De cara a la ciutadania, de cara al català, a Tarragona

Francesc Marco
Plataforma per la Llengua Tarragonès

El dijous 6 de maig del 2010 la Plataforma per la Llengua va presentar -en el marc de la primera sessió del nou Ple Institucional i Social per al Foment de l'Ús de la Llengua Catalana al Camp de Tarragona, on també hi participa la secció territorial de la nostra entitat- la guia *De cara a la ciutadania, de cara al català*, editada amb la col·laboració de la Fundació Lluís Carulla. La guia ha estat pensada perquè el personal que treballa a les administracions públiques o en empreses prestadores de serveis públics pugui contribuir de

manera determinant a integrar les persones novingudes si fa del català la llengua comuna.

La presentació va ser presidida pel delegat del Govern al Camp de Tarragona, Xavier Sabaté, i van assistir-hi el director dels Serveis Territorials d'Acció Social i Ciutadania a Tarragona així com representants d'ajuntaments i del món universitari, polític, social i econòmic de les comarques tarragonines.

Per a més informació:
www.plataforma-llengua.cat/tarragones

Fundació Vincle: promoció de la llengua i cohesió social

Roger Torrents
Tresorer de la Fundació Vincle

La Fundació Vincle és una fundació privada constituïda el 2008 i impulsada per la Plataforma per la Llengua, que hi aporta una llarga experiència de treball rigorós, innovador i efectiu en els diferents àmbits en què la Fundació Vincle porta a terme les seves activitats i ofereix els seus serveis.

La Fundació Vincle va néixer amb la voluntat de treballar per tal que la nostra societat estigui cohesionada i sigui inclusiva en tots els àmbits, incloent-hi el de la llengua. En els darrers anys la societat catalana ha experimentat unes transformacions de gran transcendència social. La gestió de la diversitat i la integració de totes les persones han de basar-se en el respecte cap a les diferències, però alhora ho han de fer en el marc d'un

projecte comú per poder ser membres de la societat en igualtat d'oportunitats i llibertats. Aquestes oportunitats difícilment es podran assolir si no hi ha una integració lingüística.

D'entre els objectius fundacionals de la Fundació Vincle, en volem destacar tres:

- La promoció de l'ús de la llengua catalana i la difusió de la cultura catalana entre les persones novvingudes que resideixen als territoris de parla catalana.
- El treball per una societat cohesionada i inclusiva amb ciutadans de ple dret, que assumeix la interculturalitat com a valor, on el català esdevingui la llengua comuna, de cohesió social.
- La promoció dels drets culturals i la consciència lingüística.

Donat que la Fundació Vincle és una fundació creada el 2008, el ritme d'activitats realitzades el 2009 i el 2010 respon a la voluntat d'anar pensant i estructurant l'activitat per tal que, de forma gradual, cada any es pugui anar incrementant. Les activitats dutes a terme fins a dia d'avui tenen en compte el paper cohesionador, d'oportunitat, de promoció i de participació social de la cultura catalana. És amb aquesta voluntat que, per exemple, cal emmarcar l'organització –el passat 11 de maig– de la conferència "Llengües i drets al cinema. L'excepció del català en el context internacional", organitzada conjuntament amb la Plataforma per la Llengua.

Finalment no podem obviar els recursos necessaris per poder dur a terme les activitats. Per tal de contribuir a l'assoliment dels objectius fundacionals, la Fundació Vincle disposa d'un ampli catàleg de serveis que pretén donar resposta a actuacions concretes i facilitar també l'assoliment dels objectius dels àmbits de treball. La llarga experiència en l'assoliment de resultats (gràcies a la Plataforma per la Llengua), la qualitat i la formació dels nostres professionals avalen la garantia dels nostres serveis.

\ Per a més informació: www.fundaciovincle.cat

S'edita la primera revista de cotxes en català

El Grup Alesport acaba de treure al mercat la primera revista d'automobilisme en llengua catalana. Es titula *Cotxes*, i l'acompanya el subtítol "la primera revista de cotxes, en català". La revista té caràcter mensual, i el primer número és del març

del 2010 amb un preu de llançament d'1 euro. El preu habitual serà de 2 euros. El director és Joan Dalmau, i la revista combinarà informacions sobre cotxes, esport, motor i articles de serveis des del prisma català i amb unes 118 pàgines de gruix. El tiratge inicial és de 20.000 exemplars, que de moment es distribueixen als quioscos de Catalunya, però no es descarta que en un futur proper es reparteixi també per terres valencianes i balears. Ja ho sabeu, doncs, els aficionats al món del motor: podeu trobar una nova revista, *Cotxes*.

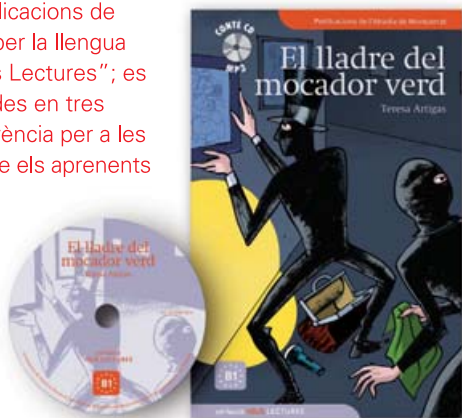
Una comunitat virtual de prop de 16.000 persones

La Plataforma per la Llengua creix a marxes forçades en les xarxes socials. En l'anterior número de *La Corbella* us anunciàvem que ja ens podíeu trobar a Facebook, Twitter, Youtube i Myspace, i ara ja us podem parlar d'un augment espectacular de les visites i dels usuaris que ens segueixen a través d'aquests mitjans. Facebook és el mitjà on aquest increment ha estat més espectacular: després d'una pluja constant de nous seguidors, el perfil que té l'entitat dins d'aquesta xarxa social ha arribat al límit de 5.000 usuaris, i hem hagut de continuar l'expansió en aquest mitjà a través d'una figura pública i de diversos grups, com els de les campanyes "A la universitat en català!" o "Volem crispetes" o del projecte Detotarrel, entre d'altres. En total, a través de Facebook, la Plataforma per la Llengua administra una comunitat virtual que arriba gairebé als 16.000 usuaris.

Noves lectures d'aprenentatge a l'abast i progressiu en català

Una de les editorials més antigues d'Europa i en actiu, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, continua fent bona feina pel país i per la llengua catalana. Des de fa poc ha tret al mercat la col·lecció "Veus Lectures"; es tracta d'obres de ficció originals, d'autors diversos, graduades en tres nivells corresponents als del Marc Europeu Comú de Referència per a les llengües del Consell d'Europa (A1, A2 i B1). L'objectiu és que els aprenents de català puguin llegir i entendre narracions fora de l'àmbit acadèmic i de manera progressiva, segons els nivells que tinguin (inicial, bàsic i intermedi). Cada llibre va acompanyat d'un CD, una eina útil perquè puguin treballar la pronunciació i l'entonació. Els preus dels llibres ronden entre els 13 i els 15 euros. Entre els títols hi destaquem *Des de la Terra amb amor*, de Marta Mas i Albert Vilagrasa, i *El lladre del mocador verd*, de Teresa Artigas.

\ Per a més informació, podeu entrar a www.pamsa.cat o trucar al 93 245 03 03.

Bons llibres de lectura fàcil en català

Molta gent desconeix aquesta dada, però resulta que el 30% de la població té dificultats lectores. Per posar remei a aquest problema, l'Associació Lectura Fàcil, constituïda el 2003, ofereix serveis editorials, formació i assessorament a editorials, empreses, escoles o persones interessades en la qüestió. Són diverses les editorials que ofereixen col·leccions de lectura fàcil en català, en castellà, en anglès, etc. Aquí hi destacarem les que publiquen llibres en català (entre parèntesis les col·leccions): Publicacions de l'Abadia de Montserrat ("Contes d'arreu" i "L'onada. Dones protagonistes", per a infants; "Llegim" i "Tant de gust", per a joves i adults), Castellnou Edicions ("Kalafat" i "Minikalafat", per a joves i adults), Editorial La Mar de Fàcil ("Aktual" i "Història de...", per a joves i adults), Editorial Deparis ("Exprés", per a joves i adults), Editorial Tàndem ("Exprés", per a joves i adults) i Gestió i Promoció editorial ("Vincles", per a joves i adults).

\ Per als interessats en l'Associació Lectura Fàcil podeu trucar al 93 310 76 94 o bé enviar un correu electrònic a lecturafacil@cobdc.org.

El català, l'anomalia europea

El català és la llengua més desprotegida d'Europa en relació amb el nombre de parlants. L'afirmació fa feredat, però és tan dura com certa. Ja n'hem parlat en aquest número pel que fa als informes de la Plataforma per la Llengua presentats enguany sobre el reconeixement legal del català en diversos àmbits. Som a la cua d'Europa pel que fa al reconeixement de les llengües. O altrament podríem dir que som a la cua d'Europa pel que fa al reconeixement dels drets lingüístics dels ciutadans. Quan diem que som a la cua d'Europa, volem dir a la cua més cua i en l'extrema solitud de la cua, ja que no hi ha ningú més al darrere. Espanya és l'únic estat de la Unió Europea i de l'espai Shengen que no fa oficial de l'estat una llengua que representa més del 10% de la població (dades oficials segons consideració de la CIA) i amb més de 5 milions de parlants. De fet, no s'hi atreueixen ni Itàlia ni França ni Romania... L'únic país que fa aquest desafiament és Espanya amb el català. Espanya, doncs, és a la cua. I nosaltres els que patim, a la seva cua, les conseqüències. En la resta de casos, els estats que es trobaven com Espanya, o bé han reconegut la independència a les comunitats lingüístiques semblants a la catalana o bé han reconegut plenament la llengua i l'han igualada a l'estatus que tenia la llengua tradicionalment imposada per a tot l'estat. Per posar un exemple del darrer cas, Bèlgica va passar d'una a tres llengües oficials, Finlàndia d'una a dues, Canadà d'una a dues o Sud-àfrica, amb la fi de l'apartheid, de dues a onze.

Bernat Gasull

Membre de l'Executiva de la Plataforma per la Llengua

Amb un punt il·lús i optimista podríem suposar que Espanya compensa els dèficits lingüístics constitucionals amb una pràctica respectuosa, de manera que *de facto* elimina els privilegis consolidats pel franquisme a una de les comunitats lingüístiques. I ca! La pràctica lingüística reafirma i encara exagera la consideració de *rara avis*. Així, on la llei pot ser dubtosa o on fins i tot "no imposa" una llengua, la interpretació de l'Estat s'encarrega de portar fins a extrems increïbles l'anomalia. Potser el cas més conegut és el de la resolució del 24 de febrer de 1982 del reglament del Congrés de Diputats. Tal resolució no prohibeix l'ús del català, però tampoc no obliga l'ús del castellà. Però a manca de referències, la interpretació és que el primer és prohibit i el segon imposat. Així, el recompte mínim de 500 lleis i reglaments impositius del castellà als ciutadans i empreses catalanes dins l'Estat espanyol que va fer la Plataforma per la Llengua, queda ben curt. Caldrà afegir, doncs, els centenars de disposicions que, sense fer-ne esment, a la pràctica són impositives i fins i tot prohibitives.

Fóra obvi pensar, doncs, que haurien d'aparèixer proclames massives dels moviments polítics contra la imposició lingüística a casa nostra. Però sorprenentment sembla que no hi ha moviments manifestos de demanda de reforma de la Constitució espanyola o de la creació d'una constitució per al nou estat català per tal d'equiparar els drets lingüístics dels ciutadans. Ans

al contrari: les demandes més sonades són sobre una suposada imposició del català! Un exemple ben conegut és el de les multes lingüístiques a empreses. Si analitzem les sancions, com a mínim unes 300 d'aquestes 500 disposicions esmentades preveuen multes i retirada dels productes o tancament de les activitats per no emprar, per part dels empresaris, el castellà a Catalunya. Cal recordar que de lleis impositives del castellà en l'etiquetatge de productes, instruccions, manuals d'ús o garanties, només n'hem trobades 195. Cal sumar-hi les que obliguen la documentació i tràmits, les de retolacions diverses, les de documentació oficial i personal... i ja passem de les 300! Moltes de les quals amb uns quants articles impositius i sancions vàries.

Pel que fa al català a l'empresa: que hi hagi un tracte afavoridor de la llengua pròpia a Catalunya, més enllà de la Llei de política lingüística de l'any 1998, poques coses més trobaríem (a més, la majoria amb una aplicació sancionadora ben minsa). A tot estirar, algun decret sobre els establiments de restauració, agències de viatges, control de viatgers per carretera, allotjaments turístics o de prestació de serveis a domicili. Tot plegat no arriba ni a la desena. Així, ben bé el 99% de les multes lingüístiques previstes als empresaris catalans són per no emprar el castellà. ¿Com és que algú, davant d'aquesta evidència, pot anar en contra de la legislació que garanteix en unes escarides disposicions la presència del català

essent, a més, aquesta la llengua pròpia? Doncs pel simple fet del convenciment de la superioritat de drets d'uns davant dels altres, sobre la freda condemna de fer sentir la víctima com a botxí, i amb l'afegit que la justificació d'aquest tracte s'agreuja a mesura que la víctima reclama els mateixos drets.

El 4 de març passat es va celebrar al Parlament europeu, a Brussel·les, una jornada sobre diversitat lingüística. A la primera part, que versava sobre les llengües sense estat, hi va intervenir Pau Solanilla, assessor del secretari de l'Estat espanyol per a la Unió Europea. Afirmava que la presentació per part d'ERC al Congrés dels diputats de mil preguntes que demanaven la rectificació de les lleis que imposaven el castellà per tal que s'equiparessin al català posava encara més traves al reconeixement de la llengua catalana per part de l'Estat espanyol, tant a Espanya com a la Unió Europea. Venia a dir que si les reivindicacions no anessin tan enllà no hi hauria tantes reticències. Així doncs, la responsabilitat de la manca de drets no és del qui els nega, sinó d'aquell que els reivindica per haver demanat la igualtat. No només som privats dels mateixos drets, sinó que la demanda d'aquests drets encara ens fa més responsables del tracte únic i discriminatori en relació amb la resta de situacions comparables. Vet ací un atzucac del tot kafkià. Vet ací el perquè de tot plegat.

Més informació a:
www.plataforma-llengua.cat/articles/interior/1011

La col·laboració entre la Plataforma per la Llengua i Consum Català s'estreny

PLATAFORMA PER LA LLENGUA

Consum Català – Associació Catalana de Consumidors és una associació nascuda el 2005 amb una clara voluntat de servei que té per objectiu fer respectar els drets dels consumidors però que posa

èmfasi en els drets lingüístics. Ara, la Plataforma per la Llengua i Consum Català estrenyen lligams i sumen esforços. En primer lloc, perquè la col·laboració amb l'àrea d'Empresa i consum de la Plataforma serà més forta; i en segon lloc perquè a partir d'ara tots els socis de la Plataforma rebran gratuïtament la revista de Consum Català. Per a més informació, podeu entrar a www.consumcatala.cat

T'interessa col·laborar amb la Plataforma per la Llengua?

Omple aquest formulari i fes-nos-el arribar a l'adreça:

Via Laietana, 48 A. Principal 2a - 08003 Barcelona. O bé entra al nostre web, www.plataforma-llengua.cat
O bé truca al 93 321 18 03. O bé envia'ns un correu electrònic a info@plataforma-llengua.cat

Vull fer-me soci Vull ser voluntari i col·laborar en les diferents accions

Nom i cognoms:

Adreça:

Població: Codi postal:

Telèfon: Mòbil:

A/e: DNI:

Edat: Professiò:

En el cas de fer-te soci segueix omplint la butlleta

Quota: Soci protector (mínim 25 euros al trimestre) Especial (15 euros al trimestre) Normal (10 euros al trimestre) Reduïda (5 euros al trimestre)

Periodicitat de pagament: Trimestral Anual Signatura

Número de compte

Entitat	Oficina	DC	Número de Compte

Plataforma per la Llengua. Via Laietana, 48 A. Principal 2a- 08003 Barcelona - info@plataforma-llengua.cat

En aplicació de l'article 5,2 de la Llei 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, la Plataforma per la Llengua - Col·lectiu Esbarzer informa del següent: Les dades de caràcter personal que ens faciliteu s'inclouen en el fitxer "dades socis i col·laboradors de la Plataforma per la Llengua - Col·lectiu l'Esbarzer", d'acord amb allò previst per l'Ordre de BEF/419/2003, d'1 d'octubre, per la qual es regulen els fitxers automatitzats que contenen dades personals. Les dades del nostre fitxer s'usaran per a trametre els butlletins electrònics, la revista *La Corbella* i per a difondre les activitats de la Plataforma per la Llengua, així com tota aquella informació que la pròpia Plataforma consideri d'especial interès pels seus socis i col·laboradors/yes. Existeix la possibilitat d'exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició de les dades que se subministren, adreçant-se a la persona titular de la Plataforma per la Llengua (Via Laietana, 48 A, Principal 2a - 08003 Barcelona).